

København, saa var vi færdige med de 47 pCt. Saa var der de 39 pCt. i Provinserne, men med den Flugt, det ærede Medlem stadig lægger i sin Udvikling, vilde det ikke være længe, inden vi fik dem ind under Arbejdsanvisningskontorer. Saa var de 39 pCt. klarer. Saa var der ganske vist 14 pCt. tilbage paa Landet, men det vilde gaa meget hurtigt med dem, for i de større Stationsbyer og Landsbyer vilde der hurtigt komme Filialer af Arbejdsanvisningskontorerne. Saa er den Sag ordnet. Det kan højst blive nogle faa Stykker, vi kan faa Kval med, men de kan telefonere og skaffe sig et Bevis tilsendt fra det nærmeste Arbejdsanvisningskontor. Hvis dette ikke er umuligt i det praktiske Liv, ved jeg ikke, hvad der er umuligt.

Men der bliver dog altsaa en Del tilbage, et Bundfald, som det ærede Medlem ikke kan faa med, til Trods for hans meget, skal vi kalde det, sangvinske Svar paa mit Spørgsmaal forleden. Det er dem, der slet ikke kan faa fat i nogen Telefon. Der kan være Landsbyer, hvor der ingen Telefon er, ganske vist er Telefonen meget udbredt og findes de fleste Steder, men der kan være enkelte Steder, hvor der ingen er, hvad skal de Stakler saa gøre? De skal efter det ærede Medlems Ændringsforslag slet ingen Arbejdsløshedshjælp have. Det er de udelukkede fra. Men bortset fra alt dette vil det ærede Medlem vistnok komme til at indse, at det ikke gaar slet saa hurtigt med at faa oprettet Arbejdsanvisningskontorer, som han her fra Talerstolen vil fortælle os, at det skulde gaa.

Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) har stillet forskellige Ændringsforslag, og jeg skal erkende, at jeg paa et vist Tidspunkt under Udvalgsbehandlingen ikke var helt uenig med det ærede Medlem i, at der maatte gives Kommunerne en vis Frihed til at afgøre, om de vil oprette Anvisningskontorer eller ikke, idet jeg mente, at der ogsaa paa dette Punkt maatte foregaa en gradvis Udvikling, og jeg var noget betænkelig ved at være med til at give Ministeren den Bemyndigelse, at han skulde kunne afgøre det indenfor eet eller, som nu, to Aar. Men det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) sagde, at Ordføreren (Moltesen) først her i Dag havde hævdet, at det var et Kompromis, og var gaaet over til den Stilling, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har indtaget i Udvalget; nej, den Stilling har den ærede Ordfører hævdet hele Tiden i Udvalget. Det slog mig, og

saa sagde jeg til mig selv: Her er der et Kompromis mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, der til Trods for de modstridende Udtalelser, der foreligger som Bilag til Betænkningen, er blevet enige, efter at Udsagnene er afgivne. Det rører vi saa lidt som muligt ved, selv om der kunde være Utilfredshed med Enkeltheder i Forslaget. Derfor har jeg tiltraadt det hele, som det er. Jeg kan med Glæde anbefale de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, og vil haabe, at denne Sag nu maa komme ind i et fornuftigt Spor, og at det ærede Medlem fra Slagelse ikke vil benytte sin Indflydelse til at lægge dette Lovforslag Hindringer i Vejen oppe i det andet høje Ting, thi hvis det skulde ske, maa man vente, at den offentlige Arbejdsanvisnings Udvikling turde være meget, meget længere.

Ivar Berendsen: Ærede Medlemmer vil undskylde min Stemmes Hæshed og min øvrige Indisposition, jeg skal gøre Pinen saa kort som muligt for begge Parter, men paa den anden Side mener jeg som Ordfører for den Gruppe i Udvalget, der mest trofast og mest stadigt har staaet paa det Standpunkt, at vi skulde i alt væsentligt acceptere det foreliggende Lovforslag, saaledes som Ministeren har forelagt det, i store Linier at maatte angive vore Grunde dertil.

Jeg vil begynde med at gøre opmærksom paa, at det nu er anden Gang, vi staaar overfor en Sag, hvor en meget lang Betænkning med teoretisk Uenighed hist op og her ned ender i ganske enkelte Ændringsforslag, som alle Sider af Udvalget samles om. Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) optræder ogsaa her som Enegænger med Ændringsforslag, om hvilke han selv siger, og vi andre tror derpaa, at de er stillede for at fremme Sagen, medens Højres Mindretal er alene i højtidsfuld Isolerthed om at indføre det lidt giftige Stof i Sagen, der vel sagtens ikke kan dræbe den her, men som han vel haaber og forventer kan vinde Paaagtning udenfor og ovenfor denne Sal. Det er et ejendommeligt Faktum, at det er Regeringspartiets Udvalgsmedlemmer, der er fulde af Betænkeligheder og mest enige med Modpartiet, men som dog til sidst holder sig til Ministeren, medens det er det radikale og socialistiske Mindretal, der slutter Kreds om Ministeren, fordi de er jævnt tilfreds med hans Stilling til dette sociale Lovforslag. Dette ejendommelige Fænomen vil gentage sig endnu en tredje Gang, naar vi kommer tilbage til Tinget med et Lovforslag, der endnu ligger